

DECIZIA nr. 334 din 08.11.2007
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. X S.A.,
inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata de Activitatea de Inspectie Fiscala -Serviciul Inspectie Fiscala 2 prin adresa nr. , cu privire la contestatia formulata de **S.C. X S.A.**, cu sediul in Bucuresti,

Obiectul contestatiei, transmisa prin posta la data de 21.09.2007 si inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. , remisa la data de **21.09.2007**, il constituie Decizia de impunere nr. privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, comunicata la data de **23.08.2007**, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. , prin care s-au stabilit in sarcina societatii obligatii fiscale suplimentare reprezentand impozit pe profit in suma totala de lei si accesorii aferente in suma de lei, din care petenta contesta urmatoarele:

- impozit pe profit..... lei;
- majorari de intarziere aferente impozitului pe profit..... lei

Avand in vedere dispozitiile art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.(a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **S.C. X S.A.**

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, SC X SA solicita anularea in parte a Deciziei de impunere nr. si a raportului de inspectie fiscala nr. , intrucat atat constatarile si masurile dispuse, cat si obligatiile de plata instituite sunt lipsite de temei legal.

In sustinerea contestatiei, petenta aduce urmatoarele argumente:

- intrucat in patrimoniul societatii la data de 31 dec 2006 se aflau printre altele imobile construite in anii 1949-1975 care datorita vechimii si exploatarii prezentau un grad avansat de degradare, societatea a considerat necesara efectuarea lucrarilor mentionate in raport pentru care au fost incheiate contracte cu 3 antreprenori si au utilizat materiale actuale;

- organele de inspectie fiscala au apreciat fara a utiliza criteriile obiective ca aceste lucrari reprezinta investitii efectuate la imobilizarile corporale care au condus la imbunatatirea parametrilor tehnici initiali conform art.24 alin.3 din Codul fiscal si art.94 din OMFP nr.1752/2005, si care vor fi incluse in valoarea ramasa de amortizat a imobilelor si nu cheltuieli de intretinere si reparare;

- intrucat actele normative (Codul fiscal, OMFP nr.1752/2005) nu definesc operatiunile de intretinere, reparatii, amenajare etc., pentru explicarea acestor termeni este necesara analiza ultimei editii a Dictionarului explicativ al limbii romane publicat in 1998, in care sensul dat unor operatiuni (reparatia unor obiective, igienizarea si reamenajarea unor spatii) nu implica sporirea valorii de inventar initiale ci mentinerea sau readucerea acestora in stadiul initial;

- analizand prevederile art.24 alin.3 lit.d) din Codul fiscal se poate observa ca pentru a considera cheltuielile ca fiind mijloace fixe amortizabile este nevoie de indeplinirea cumulativa a doua conditii: imbunatatirea parametrilor tehnici initiali si obtinerea de beneficii viitoare; or, in cazul de fata s-a urmarit refacerea imobilelor, iar in ceea ce priveste cea de-a doua conditie este dificil de apreciat in ce masura cheltuielile aferente operatiunilor realizate pot spori in mod direct veniturile societatii, evolutia acestora fiind in limitele perioadei anterioare

Prin urmare, contestatara considera ca interpretarea data de organele fiscale reprezinta o incalcare a principiului conform caruia normele fiscale, ca si cele juridice trebuie sa tina seama de evolutia sociala, a mentalitatilor, de gradul de cultura si civilizatie, de progresul tehnic etc., motiv pentru care valoarea materialelor si tehnicilor folosite la edificarea bunurilor in discutie o depaseste cu mult pe cea a celor uzitate astazi (ex: cornier si sticla sau lemn, fata de ghips-carton folosite pentru construirea peretilor despartitori, tamplarie metalica din fier, fata de geam termopan).

In concluzie, societatea solicita ca, in raport de imprejurarea ca a pus la dispozitia inspectiei toate documentele si informatiile solicitate executandu-si toate obligatiile de plata la bugetul de stat, mentinerea sumei de lei drept cheltuiala deductibila fiscal si exonerarea de la plata impozitului pe profit in suma de lei si a accesoriilor aferente in suma de 9.123,22 lei mentionad ca, in baza art.213 al. 4 din Codul de procedura fiscala isi rezerva dreptul de a depune probe noi in sustinerea cauzei pana la solutionarea acesteia.

II. Prin Decizia de impunere nr. privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala s-au stabilit in sarcina societatii obligatii fiscale suplimentare in suma totala de lei, din care petenta contesta impozit pe profit in suma de lei, precum si majorari de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile contestatoarei, constatarile organelor de inspectie fiscala, precum si prevederile actelor normative in vigoare, se retin urmatoarele:

SC X S.A. este inmatriculata la Registrul Comertului sub nr. J40/ /1991 si are cod unic de inregistrare RO 51.

Obiectul de activitate principal conform certificatului unic de inregistrare il constituie “productia de aparate pentru distributie si comanda electricitatii” - cod CAEN .

3.1. Cu privire la impozit pe profit in suma de lei, cauza supusa solutionarii este daca, in raport cu prevederile legale diferenta de impozit pe profit a fost stabilita corect, in conditiile in care organele de inspectie fiscala nu au clarificat complet si clar situatia de fapt a societatii, respectiv nu au facut o analiza detaliata a lucrarilor executate pentru a stabili daca lucrarile efectuate au condus la imbunatatirea parametrilor tehnici initiali si al modernizarii mijloacelor fixe, pentru a putea fi considerate investitii, iar din documentele existente la dosarul contestatiei nu rezulta elementele care au condus la constatarile facute privind determinarea bazei de impunere

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala nr. , ce a stat la baza deciziei de impunere contestata, Activitatea de Inspectie Fiscala a verificat SC X S.A. pentru perioada iulie 2005-decembrie 2006, in ceea ce priveste modul de calcul si virare a obligatiilor datorate bugetului general consolidat, iar pentru impozitul pe profit pentru perioada ianuarie 2005-decembrie 2006, in vederea solutionarii adresei nr. , privind rambursarea taxei pe valoarea adaugata cu control ulterior.

La verificarea efectuata, materializata in raportul de inspectie fiscala nr. , organele de inspectie fiscala au stabilit ca petenta a inregistrat pe cheltuieli, in anul 2006, contravaloarea lucrarilor de amenajare spatii birouri si hale industriale efectuate la imobile proprietatea societatii si au procedat la majorarea profitului impozabil la data de 31.12.2006 si la stabilirea unui impozit pe profit suplimentar in suma de lei, prin neacordarea dreptului de deducere a contravalorii lucrarilor in suma de lei, din care pentru perioada ianuarie-iulie 2006 a fost inregistrata pe cheltuieli suma de lei.

Ca urmare a constatarilor cuprinse in raportul de inspectie fiscala nr. , prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. i s-au comunicat petentei obligatii fiscale suplimentare privind impozitul pe profit in suma de lei, din care petenta contesta impozit pe profit in suma de lei aferent sumei de lei.

Prin raportul de inspectie fiscala se mentioneaza urmatoarele: *“Intrucat aceste lucrari au condus la imbunatatirea parametrilor tehnici initiali ai mijloacelor fixe (cladiri) au fost considerate de catre organele de inspectie fiscala investitii si incluse in valoarea ramasa de amortizat conform art.24, alin.3, lit. a) si d) din Legea nr.571/2003 precum si art.94, alin.2 din OMFP 1752/2005. Drept urmare, suma de ron reprezentand lucrari si materiale de constructii aferente, a fost considerata cheltuiala nedeductibila la calculul profitului impozabil.”*

In drept, in ceea ce priveste determinarea profitului impozabil si deductibilitatea cheltuielilor, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede urmatoarele:

“Art. 19. - (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă si cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul si alte elemente similare veniturilor si cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

“Art. 21. - (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri si:

(...)

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24;

(...).”

Astfel, potrivit **art.24** din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Cheltuielile aferente achizitionării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele conditii:

a) este detinut si utilizat în productia, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat tertilor sau în scopuri administrative;

b) are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

(...)

d) *investitiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici initiali si care conduc la obtinerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;*
(...).”

În speta, sunt aplicabile și prevederile Legii nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“**Art.4** - Sint, de asemenea, considerate mijloace fixe supuse amortizării:

(...)

d) *investitiile efectuate la mijloacele fixe, în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici initiali, prin majorarea valorii de intrare a mijlocului fix.*

În acest sens, norma metodologică de aplicare a Legii nr.15/1994, aprobată prin HG nr.909/1997, modificată și completată prin OG nr.54/1997, precizează:

“(...)

7. Sunt asimilate mijloacelor fixe și se supun amortizării bunurile menționate la art. 4 din lege, astfel:

(...)

d) *investitiile efectuate la mijloacele fixe pentru îmbunătățirea parametrilor tehnici initiali, în scopul modernizării acestora, și care măjorează valoarea de intrare a mijloacelor fixe.*

Cheltuielile efectuate la mijloacele fixe în scopul modernizării acestora trebuie să aibă următoarele efecte:

- să îmbunătățească efectiv performanțele mijloacelor fixe față de parametrii funcționali stabiliți inițial;

- să asigure obținerea de venituri suplimentare față de cele realizate cu mijloacele fixe inițiale.

Pentru clădiri și construcții, lucrările de modernizare trebuie să aibă ca efect sporirea gradului de confort și ambiant.

(...)

9. Cheltuielile privind reparațiile de orice fel, ce se fac la mijloacele fixe, au ca scop restabilirea stării tehnice inițiale prin înlocuirea componentelor uzate.

Recuperarea acestor cheltuieli se face prin includerea în cheltuielile de exploatare integral, la momentul efectuării, sau esalonat, pe o perioadă de timp, cu aprobarea consiliului de administrație sau a responsabilului cu gestiunea patrimoniului.”

Totodată, potrivit Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin HG nr.2139/2004:

2. Investitiile efectuate la mijloacele fixe sub forma cheltuielilor ulterioare trebuie să aibă ca efect îmbunătățirea parametrilor tehnici initiali ai acestora și să conducă la obținerea de beneficii economice viitoare.

Obținerea de beneficii se poate realiza fie direct prin creșterea veniturilor, fie indirect prin reducerea cheltuielilor de întreținere și funcționare.

În cazul clădirilor, investitiile efectuate trebuie să asigure protecția valorilor umane și materiale și îmbunătățirea gradului de confort și ambiant sau reabilitarea și modernizarea termică a acestora.

Amortizarea acestor investiții se face fie pe durata normală de utilizare rămasă, fie prin majorarea duratei normale de utilizare cu până la 10% sau în cazul instituțiilor publice până la 20%. Dacă cheltuielile ulterioare se fac după expirarea duratei normale, se va stabili o nouă durată normală de către o comisie tehnică sau expert tehnic independent.”

Prevederi asemanatoare se regasesc la pct.94 alin.(2) din OMFP nr.1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene:

“Sunt recunoscute ca o componentă a activului investițiile efectuate la imobilizările corporale, sub forma cheltuielilor ulterioare. Acestea trebuie să aibă ca efect îmbunătățirea parametrilor tehnici initiali ai acestora și să conducă la obținerea de beneficii economice viitoare, suplimentare față de cele estimate initial.

Obținerea de beneficii se poate realiza fie direct prin creșterea veniturilor, fie indirect prin reducerea cheltuielilor de întreținere și funcționare.”

Având în vedere dispozițiile legale sus-citate rezulta că sunt deductibile cheltuielile efectuate de un contribuabil, numai în măsura în care ele sunt efectuate în scopul obținerii de venituri și nu se încadrează în categoria cheltuielilor nedeductibile stabilite prin lege, în categoria cheltuielilor efectuate în scopul realizării de venituri fiind incluse și cheltuielile cu amortizarea, în limitele stabilite de lege.

Referitor la cheltuielile cu amortizarea imobilizărilor corporale, potrivit normelor legale anterior menționate, în categoria mijloacelor fixe amortizabile sunt cuprinse și investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate, care măjorează valoarea de intrare a mijloacelor fixe, prin normele referitoare la amortizarea capitalului imobilizat precizându-se faptul că, pe de-o parte, cheltuielile efectuate la mijloacele fixe în scopul modernizării acestora trebuie să conducă la îmbunătățirea parametrilor tehnici funcționali stabiliți initiali, iar pe de alta parte la obținerea de beneficii economice viitoare, fie direct prin creșterea veniturilor, fie prin reducerea cheltuielilor de întreținere și funcționare.

Totodată se stipulează în mod expres faptul că, în cazul clădirilor, investițiile efectuate sub forma lucrărilor de modernizare trebuie să aibă ca efect sporirea gradului de confort și ambient sau reabilitarea și modernizarea termică a acestora.

Din documentele existente la dosarul cauzei, din constatările prezentate în raportul de inspecție fiscală și din susținerile petentei se reține că, în anul 2006 societatea a efectuat, în baza unor contracte încheiate cu antreprenori, lucrări de amenajare spații birouri și hale industriale, acestea fiind înregistrate, în perioada ianuarie - iunie 2006 în conturile de cheltuieli (611, 628), iar începând cu luna iulie 2006 în contul de investiții (231).

Astfel, la dosarul contestației se află anexate situații întocmite de constructori pe categorii de lucrări și pe tipuri de contract, atât cantitativ cât și valoric, constând în: refacere scări acces hale, lucrări de igienizare hale și laboratoare, montat pereți și rafturi, montat gips carton la pereți dubli, montat gresie, faianta și plintă, demolat tamplarie din lemn și montat tamplarie din aluminiu, desfacere confecții metalice, demolat pereți din caramida și zidărie, zugrăveli, zidărie, pardoseala din beton etc.

Se reține faptul că, organele de inspecție fiscală nu au clarificat complet și clar situația de fapt a societății, ci au procedat la reintregirea profitului impozabil cu suma de lei, pentru perioada ianuarie-iunie 2006 și la stabilirea diferenței de impozit pe profit în suma de lei, ca urmare a neacceptării dreptului de deducere a contravalorii lucrărilor efectuate, ***fara a rezulta elementele care au condus la aceste constatari, documentele in baza carora a fost stabilita aceasta diferenta, modul de calcul al sumelor stabilite si fara a anexa documente justificative care sa ateste constatările facute privind determinarea bazei de impunere.***

Astfel, conform reglementărilor legale invocate, organele de inspecție trebuiau să facă o analiză detaliată a lucrărilor executate, să specifice care lucrări pot fi considerate cheltuieli efectuate în scopul restabilirii stării tehnice inițiale a imobilelor și care lucrări pot fi încadrate în categoria cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici initiali și al

modernizării al acestora, pentru a putea fi considerate investiții efectuate la mijloacele fixe existente.

În acest sens, se constată faptul că inspectia fiscală avea obligația să analizeze starea inițială a imobilelor, pentru a constata necesitatea restabilirii acestora, să precizeze dacă au existat expertize tehnice care au stat la baza lucrărilor și dacă acestea au fost prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli, în ce constă îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali având ca efect creșterea parametrilor funcționali și a gradului de confort și ambianță, precum și care a fost efectul din punct de vedere economic al acestor investiții, respectiv dacă acestea au condus în perioada următoare la creșterea veniturilor sau la reducerea cheltuielilor de întreținere și funcționare, condiții expres menționate în normele referitoare la imobilizările corporale și la amortizarea acestora.

Totodată, în sensul articolelor de lege de mai sus, asupra lucrărilor constând în: zugrăveli, vopsitorie, spălat și curățat pereți, tencuieli, montat gresie, linoleum și parchet, reparații pardoseli, montări de instalații sanitare etc., considerate de organul de inspecție fiscală lucrări de modernizare, acesta trebuia să se pronunțe prin precizarea diferenței între parametrii tehnici funcționali ai instalațiilor noi față de cele înlocuite și a sporirii gradului de ambianță și confort față de situația anterioară.

Or, simpla afirmație precum că urmare a lucrărilor efectuate nu a fost menținută "starea inițială" a imobilelor, nu poate fi considerată argument pentru stabilirea de obligații fiscale suplimentare, în speta impozitul pe profit, în condițiile în care în anexele la actul de inspecție fiscală sunt menționate numai numerele și obiectul contractelor încheiate cu furnizorii acestor lucrări.

De asemenea, prin actul de inspecție nu se face nici o mențiune cu privire la recepția acestor lucrări, respectiv la existența proceselor verbale de recepție a lucrărilor de investiții efectuate, pe baza cărora să fie înregistrată în evidența contabilă a societății majorarea valorii de inventar a mijlocului fix.

Totodată, se reține că și *sustinerile contestatoarei sunt contradictorii*, în condițiile în care, pe de o parte, aceasta invocă necesitatea efectuării lucrărilor de refacere a unor obiective și includerea acestora direct în conturile cheltuieli, iar pe de altă parte, începând cu luna iulie 2006 procedea la înregistrarea acestora în contul 231 (Investiții în curs), aspect menționat și în nota explicativă dată de seful biroului contabilitate - anexa la actul de inspecție fiscală, în care se precizează faptul că în cazul lucrărilor de modernizare asupra clădirilor, se face înregistrarea 231=722.

În speta sunt aplicabile prevederile art. 94 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

" Inspectia fiscală are următoarele atribuții:

a) **constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției** sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, **în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**

b) **analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse (...)**".

De asemenea, conform art. 7 alin. (2) din actul normativ sus-menționat "**organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate**

circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz", iar potrivit art. 65 alin. (2) "organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii".

Astfel, potrivit normelor legale sus-citate organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru **determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului** si in acest scop sa-si **exercite rolul sau activ**, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstanțele fiecărui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

Cu privire la regulile privind inspectia fiscala, potrivit art.105 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prin care se precizeaza ca "**inspectia fiscala va avea in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere**" si Normei metodologice pentru aplicarea OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobata prin HG nr.1050/2004:

"102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de probă si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.

102.2. Când este necesar, organul de inspectie fiscală va anexa la actul de inspectie fiscală copii de pe documentele care au stat la baza constatărilor efectuate cu ocazia inspectiei.(...)."

Se retine ca, prin raportul de inspectie fiscala organele de control nu au clarificat complet si clar situatia de fapt a societatii, ci au procedat la recalcularea profitului impozabil pe anul 2006, prin neacceptarea dreptului de deducere a sumelor reprezentand contravaloarea lucrarilor efectuate asupra mijloacelor fixe, fara a anexa documente justificative care sa ateste constatarile facute privind determinarea bazei de impunere si fara a rezulta modul in care au fost determinate sumele stabilite.

Prin urmare, organul de solutionare a contestatiei nu se poate pronunta asupra constatarilor organelor de inspectie fiscala cu privire la recalcularea bazei de impunere aferente perioadei verificate, in ceea ce priveste impozitul pe profit in suma de lei, in conditiile in care acestea nu s-au pronuntat asupra diferentei intre parametrii tehnici functionali ai investitiilor noi fata de cele initiale rezultate in urma lucrarilor de modernizare si asupra sporirii gradului de ambient si confort fata de situatia anterioara.

Tinand seama de aspectele prezentate si de prevederile art.213 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv: "*În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile părților, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizării, se vor aplica prevederile art.216 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, si se va desfiinta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. cu privire la impozitul pe profit in suma de lei, urmand a se proceda la reverificarea, pentru aceeasi perioada, a situatiei fiscale a contribuabilei, in conformitate cu prevederile legale aplicabile in materie si cu cele retinute in prezenta decizie.*

Prin urmare, la reanalizarea situatiei fiscale a societatii, Activitatea de Inspectie Fiscala va proceda la reanalizarea tuturor documentelor, in vederea stabilirii corecte a bazei de impunere in ceea ce priveste impozitul pe profit pentru anul 2006.

In speta sunt aplicabile si prevederile pct. 12.6-12.8 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 care prevad urmatoarele:

“12.6. In situatia in care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, in considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

12.7. Decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, intocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili in sarcina contestatorului sume mai mari decat cele din actul desfiintat, acesta putand fi contestat potrivit legii”.

Referitor la invocarea de catre petenta a normelor juridice pentru interpretarea normelor fiscale se retine ca, *in ceea ce priveste stabilirea obligatiilor fiscale* legislatia aplicabila este cea fiscala, in speta Codul fiscal al Romaniei, precum si legislatia referitoare la imobilizarile corporale si amortizarea acestora.

3.2. Cu privire la majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de lei, cauza supusa solutionarii este daca petenta datoreaza aceste accesorii, in conditiile in care in sarcina acesteia a fost stabilita o diferenta de impozit pe profit pentru care s-a dispus refacerea inspectiei fiscale

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. i s-au comunicat petentei majorari de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de lei, calculate pentru perioada 25.04.2005-31.12.2006, din care petenta contesta majorarile de intarziere in suma de lei.

In drept, potrivit art.119 si art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in anul 2007, calcularea majorarilor de intarziere reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul, in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principala*. Intrucat in sarcina petentei a fost stabilit impozit pe profit de plata pentru care urmeaza a se reface controlul, se vor aplica si pentru acest capat de cerere prevederile art.216 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, si se va desfiinta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. , cu privire la majorari de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de lei, in conformitate cu cele retinute la pct.3.1. din prezenta decizie.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.19, art.21, art.24 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.4 din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si ale normelor de aplicare, aprobate prin HG nr.909/1997, ale Catalogului privind clasificarea si duratele normale de functionare a mijloacelor fixe, aprobat prin HG nr.2139/2004, pct.94 din OMFP nr.1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, art.7, art.94, art.105, art.119, art.120, art. 213 alin.(1), art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, pct.102.1, pct.102.2 din

normele de aplicare a Codului de procedura fiscală, aprobate prin HG nr.1050/2004 și pct. 12.6-12.8 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005:

DECIDE

Desființează Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală nr. , emisă de Activitatea de Inspectie Fiscală, cu privire la impozitul pe profit în suma de lei și pentru majorările de întârziere în suma de lei, urmând ca organul de inspectie fiscală să reanalizeze situația fiscală a societății în conformitate cu prevederile legale aplicabile în materie și cu cele reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.

